

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

DECYZJA RAMOWA RADY 2008/675/WSiSW

z dnia 24 lipca 2008 r.

w sprawie uwzględniania w nowym postępowaniu karnym wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 i art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska postawiła sobie za cel utrzymywanie i rozwijanie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Osiągnięcie tego celu wymaga, by informacje dotyczące wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich można było uwzględniać poza państwem członkowskim skazania, zarówno w celu zapobiegania nowym przestępstwom, jak i w toku nowego postępowania karnego.
- (2) W dniu 29 listopada 2000 r. Rada przyjęła, zgodnie z konkluzjami z posiedzenia Rady Europejskiej w Tampere, program działań mający na celu wprowadzenie w życie zasady wzajemnego uznawania orzeczeń w sprawach karnych ⁽²⁾, przewidujący „przyjęcie co najmniej jednego instrumentu prawnego ustanawiającego zasadę, zgodnie z którą sąd jednego z państw członkowskich musi mieć możliwość uwzględniania prawomocnych wyroków karnych zapadłych w sądach innych państw członkowskich – w celu oceny uprzedniej karalności sprawcy i ewentualnego stwierdzenia ponownego popełnienia przez niego przestępstwa oraz w celu określenia rodzaju kary i zasad jej wykonywania”.
- (3) Celem niniejszej decyzji ramowej jest nałożenie na państwa członkowskie minimalnego obowiązku uwzględniania wyroków skazujących zapadłych w innych państwach członkowskich. Niniejsza decyzja ramowa

nie powinna pozbawiać państw członkowskich możliwości uwzględniania – zgodnie z ich prawem krajowym i stosownie do posiadanych informacji – na przykład ostatecznych decyzji wydanych przez organy administracyjne, od których można się odwołać do sądów właściwych w sprawach karnych, które uznają daną osobę za winną popełnienia przestępstwa lub czynu podlegającego karze zgodnie z prawem krajowym jako naruszenie norm prawnych.

- (4) Niektóre państwa członkowskie wiążą skutki z wyrokami skazującymi zapadłymi w innych państwach członkowskich, natomiast inne uwzględniają jedynie wyroki skazujące wydane przez ich własne sądy.
- (5) Powinna zostać potwierdzona zasada, zgodnie z którą wyrok skazujący zapadły w innych państwach członkowskich powinien w danym państwie członkowskim wiązać się ze skutkami równoważnymi skutkom wynikającym z wyroków skazujących wydanych przez jego własne sądy zgodnie z prawem krajowym, niezależnie od tego, czy skutki te uznawane są w prawie krajowym za skutki faktyczne czy proceduralne lub materialne skutki prawne. Niniejsza decyzja ramowa nie ma jednak na celu dokonania harmonizacji skutków przypisywanych przez różne prawodawstwa krajowe istnieniu uprzednich wyroków skazujących, więc obowiązek uwzględniania uprzednich wyroków skazujących zapadłych w innych państwach członkowskich istnieje wyłącznie w takim zakresie, w jakim na mocy prawa krajowego uwzględnia się uprzednie krajowe wyroki skazujące.
- (6) W odróżnieniu od innych instrumentów celem niniejszej decyzji ramowej nie jest wykonywanie w jednym państwie członkowskim orzeczeń sądowych wydanych w innych państwach członkowskich, lecz umożliwienie wiązania skutków z uprzednimi wyrokami skazującymi zapadłymi w jednym państwie członkowskim w toku nowego postępowania karnego w innym państwie członkowskim w zakresie, w jakim na mocy prawa krajowego tego drugiego państwa członkowskiego uwzględnia się uprzednie krajowe wyroki skazujące.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 27 września 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 12 z 15.1.2001, s. 10.

- Niniejsza decyzja ramowa nie przewiduje zatem obowiązku uwzględniania takich uprzednich wyroków skazujących na przykład w przypadkach, gdy informacje uzyskane na mocy obowiązujących instrumentów nie są wystarczające, gdy niemożliwe byłoby wydanie krajowego wyroku skazującego za czyn, w związku z którym zapadł uprzedni wyrok skazujący, lub gdy uprzednio orzeczona kara jest nieznaną w krajowym systemie prawnym.
- (7) Skutki wyroku skazującego zapadłego w innym państwie członkowskim powinny być na etapie przygotowawczym, sądowym i wykonawczym postępowania karnego równoważne skutkom orzeczenia krajowego.
- (8) Jeżeli w trakcie postępowania karnego toczącego się w państwie członkowskim dostępne są informacje na temat uprzedniego wyroku skazującego zapadłego w innym państwie członkowskim, w miarę możliwości należy nie dopuszczać do tego, by dana osoba była traktowana w mniej korzystny sposób niż gdyby uprzedni wyrok skazujący był wyrokiem krajowym.
- (9) Artykuł 3 ust. 5 powinien być interpretowany między innymi zgodnie z motywem 8 w tym sensie, że jeżeli sąd krajowy w nowym postępowaniu karnym, uwzględniając wyrok zapadły uprzednio w innym państwie członkowskim, uzna, że nałożenie kary w pewnym wymiarze w granicach określonych przez prawo krajowe byłoby niewspółmiernie surowe w stosunku do sprawcy, zważywszy na jego położenie, i jeżeli cel kary może zostać osiągnięty za pomocą niższego wyroku, sąd krajowy może obniżyć odpowiednio wymiar kary, jeżeli taka możliwość miałaby miejsce w przypadkach czysto krajowych.
- (10) Niniejsza decyzja ramowa ma zastąpić – w stosunkach pomiędzy państwami członkowskimi będącymi stronami Europejskiej konwencji o międzynarodowej ważności wyroków karnych z dnia 28 maja 1970 r. – postanowienia jej art. 56 dotyczące uwzględniania wyroków karnych.
- (11) Niniejsza decyzja ramowa jest zgodna z zasadą pomocniczości określoną w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz w art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w zakresie, w jakim ma na celu zbliżenie przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich, co nie może być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie działające jednostronnie i co wymaga wspólnego działania na szczeblu Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, niniejsza decyzja ramowa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (12) Niniejsza decyzja ramowa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, które znajdują odzwierciedlenie w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (13) W niniejszej decyzji ramowej respektowana jest różnorodność istniejących krajowych rozwiązań i procedur mających na celu uwzględnianie uprzednich wyroków skazujących zapadłych w innym państwie członkowskim. Wykluczenie możliwości rewizji uprzedniego wyroku skazującego nie powinno uniemożliwiać państwu członkowskim wydawania, w razie konieczności, decyzji wiążącej równoważne skutki prawne z takim uprzednim wyrokiem skazującym. Procedury związane z wydaniem takiej decyzji nie powinny jednak, ze względu na czas i wymagane procedury lub formalności, uniemożliwiać wiązania równoważnych skutków prawnych z uprzednim wyrokiem skazującym zapadłym w innym państwie członkowskim.
- (14) Naruszenie wyroku lub jego wykonania ma miejsce między innymi wtedy, gdy zgodnie z prawem krajowym drugiego państwa członkowskiego kara nałożona uprzednim wyrokiem zostaje zaliczona na poczet innej kary lub włączona do innej kary, która ma być następnie w skuteczny sposób wykonana, w zakresie, w jakim pierwszy wyrok nie został jeszcze wykonany lub w jakim jego wykonanie nie zostało przekazane drugiemu państwu członkowskiemu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ RAMOWĄ:

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsza decyzja ramowa ma na celu określenie warunków, zgodnie z którymi w postępowaniu karnym prowadzonym przeciwko danej osobie w jednym z państw członkowskich uwzględniane są uprzednie wyroki skazujące dotyczące innych zdarzeń, zapadłe wobec tej samej osoby w innych państwach członkowskich.

2. Niniejsza decyzja ramowa nie powoduje skutku w postaci zmiany obowiązku poszanowania praw podstawowych i podstawowych zasad prawnych zawartych w art. 6 Traktatu.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszej decyzji ramowej „wyrok skazujący” oznacza każde prawomocne orzeczenie sądu właściwego w sprawach karnych uznające daną osobę za winną popełnienia przestępstwa.

Artykuł 3

Uwzględnianie w nowym postępowaniu karnym wyroku skazującego zapadłego w innym państwie członkowskim

1. Każde państwo członkowskie dopilnowuje, by w postępowaniu karnym prowadzonym przeciwko danej osobie uwzględnione zostały uprzednie wyroki skazujące, zapadłe wobec tej samej osoby w innych państwach członkowskich i dotyczące innych zdarzeń – które to wyroki są znane dzięki stosownym instrumentom wzajemnej pomocy prawnej lub instrumentom wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych – w zakresie, w jakim zgodnie z prawem krajowym uwzględniane są uprzednie krajowe wyroki skazujące, oraz by wiązały się z nimi skutki prawne równoważne skutkom wiążącym się z uprzednimi krajowymi wyrokami skazującymi.

2. Przepisy ust. 1 mają zastosowanie do postępowania przygotowawczego, sądowego i wykonawczego, w szczególności w odniesieniu do mających zastosowanie przepisów postępowania, w tym przepisów dotyczących zatrzymania, kwalifikacji przestępstwa, rodzaju i wymiaru kary oraz przepisów dotyczących wykonania orzeczenia.

3. Uwzględnienie uprzednich wyroków skazujących zapadłych w innych państwach członkowskich, przewidziane w ust. 1, nie skutkuje naruszeniem, uchyleniem ani rewizją ze strony państwa członkowskiego prowadzącego nowe postępowanie uprzednich wyroków skazujących ani jakichkolwiek decyzji związanych z ich wykonaniem.

4. Zgodnie z ust. 3 przepisy ust. 1 nie mają zastosowania w zakresie, w jakim uwzględnienie uprzedniego wyroku skazującego – gdyby był on krajowym wyrokiem skazującym, który zapadł w państwie członkowskim prowadzącym nowe postępowanie – skutkowałoby, zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego, naruszeniem, uchyleniem lub rewizją uprzedniego wyroku skazującego lub jakichkolwiek decyzji związanych z jego wykonaniem.

5. Jeżeli przestępstwo, w którego sprawie toczy się nowe postępowanie, zostało popełnione, zanim zapadł uprzedni wyrok skazujący lub zanim został on w pełni wykonany, ust. 1 i 2 nie skutkują zobowiązaniem państw członkowskich do stosowania przepisów krajowych dotyczących wydawania wyroków, których zastosowanie do zagranicznych wyroków skazujących skutkowałoby ograniczeniem dla sędziego przy wydawaniu wyroku w nowym postępowaniu.

Państwa członkowskie dopilnowują jednak, by ich sądy mogły w inny sposób uwzględnić w takich sprawach uprzednie wyroki skazujące zapadłe w innych państwach członkowskich.

Artykuł 4

Powiązanie z innymi aktami prawnymi

Niniejsza decyzja ramowa zastępuje postanowienia art. 56 Europejskiej konwencji o międzynarodowej ważności wyroków karnych z dnia 28 maja 1970 r. w stosunkach między państwami członkowskimi będącymi stronami konwencji, bez uszczerbku dla stosowania tego artykułu w stosunkach między państwami członkowskimi a państwami trzecimi.

Artykuł 5

Wykonanie

1. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zastosowania się do przepisów niniejszej decyzji ramowej w terminie do dnia 15 sierpnia 2010 r.

2. Państwa członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady oraz Komisji teksty przepisów dokonujących transpozycji do ich prawa krajowego obowiązków nałożonych na mocy niniejszej decyzji ramowej.

3. Na podstawie uzyskanych informacji – w terminie do dnia 15 sierpnia 2011 r. – Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszej decyzji ramowej, w razie potrzeby wraz z wnioskami legislacyjnymi.

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2008 r.

W imieniu Rady

B. HORTEFEUX

Przewodniczący